

ПОЛУЧЕНО НА 2/II 1910
ОБРА № 2588 ДВАД №

Учред. Българския Прогресивен на XII Освобо-
дени Народни Съюзение, и редовна сесия

Кукла Н. Н. 92

До Българския Прогресивен
Народен Прогресивен.

Възстанови
Комитет
1910

Момче
отъ Николай Кукла отъ с. Косиница, Рос-
турско, жителъ Софийски, живущъ
улица "Нивка" № 93

209

Роденъ съмъ отъ с. Косиница, Ростурско, Македония. Отъ
възраст 30-35 години бяхъ се установилъ въ Атина, Гърция, и тамъ
бяхъ търговецъ при материално състояние около 85000-100000
лева, и макаръ поощрешено ми да бѣ материално щастливъ,
въ мислитъ ми обаче тогиче вѣкога бѣла речка кръвъ, сѣрцето
ми бѣ отпадено на нашата бѣла речка нация, потече съ мѣ бѣ-
ларинъ, бяхъ ми бѣ погълнати въ суржене на братята
бѣлари турсъ и тайнъ, въ суржда съ паклото мого и ко-
гато мого на мимото отелесно бѣларинъ суржене
беззабвнато. Въ 1885 година азъ зехъ участие рали
во рали съ борбата за защита на свободата ни,
награденъ съ мѣ среденъ медаль. Отъ 1885 година
азъ бѣхъ вече турката на око въ Атина заради това,
че съ мѣ бѣларинъ; че суржа както бѣларинъ и евро-
пава до 1903 година азъ бѣхъ прѣдметъ на прѣбв-
ване, на работе, на заповори и изтежание отъ
страха на Веритетъ. Имахъ по заповори, бѣхъ
по махити, видохъ невъзможно живѣеное ми
повече въ Атина, материалното ми пово-

Мого да мѣ имамъ материално - за мѣ е възрастенъ и мисълъ -

Нужна документация е, мѣ не ми е е вѣрнати
и утѣшението ми е вѣрнати о сѣ неимъ бѣларинъ

Възстанови
Комитет
1910

зрелые въ охронеѣ не, разграбено, ухищрено
и днесъ нѣмавъ нигдѣ, оскѣтъ стѣишнво то ми, азъ
зрела и в малолѣтнѣ дѣца, коимъ нѣмае
и насѣдствѣ, скитаніе не мимъ не драми
въ Сооридъ отъ прѣдѣла нѣровъ Сооридъ, спасенъ
отъ прѣдѣла не и заимбори 1903 година.
Беззабвннотнѣ ми смурне е излѣбтнѣ
на многома вига дѣлари, коимъ нѣси нѣрнѣ
могашъ да дадутъ свѣдѣннѣ въ погнѣтъ на
на вѣрнѣостнѣ на вѣннѣ. Да, разореннѣ,
и охронарнѣ въхъ материалнѣ, че свѣтъ,
дѣлари, че смурна на драмнѣта си, на
отолѣннѣ то се, чиннѣто поданнѣ въ свѣтъ.

И днесъ при това ми маже нѣ
похореннѣ азъ мнѣ най похорнѣ по
ми талнѣто Народнѣ Содраниѣ Да рѣши
и ми се помогнѣ материалнѣ за да мога
да изрнѣтъ оставаннѣта си роднѣти члѣвнѣши
своєнѣ зрнѣтъ, а най-лиавнѣто да орнѣле-
даннѣ и възни талнѣ рѣшнѣтъ ми невннѣ
и злощаннѣти поради баща си, че е дѣлари.
Азъ вѣрваннѣ, че мнѣ талнѣ ми че дѣлѣ зрнѣтъ,
гнѣннѣта ми обнѣченнѣ и съ талнѣ се вѣрнѣ
на каннѣ рѣшнѣннѣто на Почтнѣталнѣто Н. Сооридѣ

Соорид
2/хл 1910

Съ отлнѣна починнѣ:

Наимъ Л. Рукѣвъ.

Прнѣмнѣннѣ: С свѣдѣннѣннѣта рѣшнѣ отъ
30/хл 86, 10/хл 903, 25/хл 903, 10/хл 903, 12/хл 903, глѣ
рѣшнѣннѣ и пернѣннѣ кнѣннѣ.

До Господа
Народните Представители

Молба
от Наум Руков от с. Косинец, Костурско
жител Софийски, живуш
улица “Нишка” № 93

Родом съм от с. Косинец, Костурско, Македония. От преди 30-35 години бех се установил в Атина, Гърция, гдето бех търговец при материално състояние около 88,000-100,000 лева, и макар положението ми да бе материално цветуще, в жилите ми обаче течеше всекога българска кръв, сърдцето ми бе отдадено на нашата българска нация, понеже съм българин, духът ми бе погълнат въ служене на братята българи тук и там, в служба с каквото мога и когато мога на милото отечество България, служех беззаветно. В 1885 година аз зех участие рамо до рамо с борците за защита на свободата ни, награден съм със сребърен медал. От 1885 година аз бех вече турнат на око в Атина заради това, че съм българин; че служа като българин и оттогава до 1903 година аз бех предмет на преследване, на гонене, на затвори и изтезание от страна на гърците. Гних по затвори, бегах по планини, видох невъзможно живеенето ми повече в Атина, материалното ми положение бе опропостено, разграбено, унищожено и днес немам нищо, освен семейството ми, аз жена и 6 малолетни деца, които немаме и насъщния, скитаме немили, недраги в София от пребегването в София, спасен от преследване и затвори 1903 година. Беззаветното ми служене е известно на много видни българи, които при нужда могат да дадат сведения в подкрепа на верността на всичко. Да, разорен и опропастен бех материялно, че съм българин, че служа на братята си, на отечеството си, чиито поданик съм.

И днес при това ми плачевно положение аз моля най-покорно почитаемото Народно събрание да реши и ми се помогне материално за да мога да изживея останалите си години човешки сносен

живот, а най-главно да отгледам и възпитам рожбите ми, невинни и злощастни подари баща си, че е българин.

Аз вервам, че молбата ми ще бъде чута, участта ми облекчена и с тази си вера чакам решението на Почитаемото Н. Събрание.

София,

2/XI/1910 г.

С отлична почит:

Наум Л. Руков.